

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název: **Syndrom vyhoření**
Vedoucí práce: **PhDr. Alena Mellanová, CSc.**
Autorka: **Monika Newaldová, studentka IV. ročníku bakalářského studia ošetřovatelství na Lékařské fakultě v Hradci**

1. Volba tématu

Autorka zvolila téma, které stále zajímá zdravotnické pracovníky, pomáhající profese.

2. Teoretická část

Tato část o 28 stranách charakterizuje syndrom vyhoření, stres, stresory.

V další kapitole autorka poukazuje na vliv osobnosti na výskyt syndromu vyhoření. Závěr tvoří velmi stručný odstavec o iatrogenii.

Bylo by jistě vhodné jej více rozvést v kontextu se syndromem vyhoření (11 citovaných autorů).

K této problematice by bylo jistě možné napsat mnohem více, základní informace byly podány.

3. Empirická část

Autorka se zde pokouší na 15 stránkách zjistit výskyt syndromu vyhoření u zdravotních sester a porovnat jej s výskytem tohoto syndromu u pedagogických pracovníků. Na základě výsledků navrhnout pomoc při syndromu vyhoření.

K výzkumu autorka použila metodu standardizovaného anonymního dotazníku Tamary a Jiřího Tošnerových obsahujícího 24 otázek se 4 rovinami: rozumová, emocionální, tělesná, sociální. Výzkumu se účastnily dvě skupiny různého počtu, a to 55 sester z různých oddělení (interní, psychiatrie, rehabilitace, kožní odd.). Sestry z kožního oddělení byly započítány jako sestry interní. Pedagogové byli zastoupeni počtem 20.

Autorka sčítá střídavě výsledky – procenta a body – u zdravotníků a pedagogů dohromady. Prokládá je tabulkou, kdy každá skupina je zvlášť hodnocena, nevíme však, jací pedagogové se studie účastnili (základní, střední, vysokoškoláci). Z výzkumu vyplývá největší podíl vedoucí k syndromu vyhoření a to v rovině tělesné. Na str. 33 se uvádí největší podíl v rovině tělesné, ve slovním doprovodu místo roviny tělesné, má být emocionální a sociální rovina. Tabulka u pedagogů je absolutní i průměrná, u zdravotníků jen průměrná.

Cenné jsou výpovědi respondentů – zdravotníků i pedagogů. Tabulky jsou však nepřehledné, byly by daleko přehlednější uvést počet respondentů, na které by navazovaly odpovědi s jednotlivými body v jednotlivých rovinách.

U obou skupin převažují projevy tělesné, které signalizují syndrom vyhoření. V diskusi autorka upozorňuje i na svou motivaci k napsání této práce, svou zkušenost se syndromem

vyhoření. Sama si je vědoma nesrovnalosti dat skupin ve všech rovinách a důležitost zkoumání konkrétní věkové skupiny. Překvapující je nejmenší postižení syndromem vyhoření v sociální rovině. Zdůrazňuje důležitost rodinného zázemí, což potvrzují všechny mně známé výzkumy.

4. Závěry práce

V závěru autorka opakuje cíl práce, konstatuje stejnou reakci v rovině tělesné jak u zdravotníků, tak u pedagogů. Ve slovním vyjádření „připadám si fyzicky vyždímaný“ u obou profesí. Sice konstatuje, že v daném výzkumu není syndrom vyhoření závažným problémem, ale k tomuto zjištění by bylo třeba podstatně podrobnějšího výzkumu v mnohem větším srovnatelném vzorku respondentů. Konstatování o problematice v tělesné oblasti a vyjádření již uvedené je samo o sobě hodno pozornosti. Práci považuji spíše za sondu do problematiky, hlavní přínos vidím ve slovním vyjádření respondentů.

5. Literatura a práce s literaturou

Prostudováno 11 titulů, kterých by bylo možné daleko více využít.

6. Kvalita příloh

Přílohy tvoří seznam grafů, tabulek, dotazník.

7. Práce úplně ne zcela odpovídá požadavkům kladeným na bakalářskou práci.

Během obhajoby práce doporučuji diskutovat k těmto otázkám:

1. Jaká kategorie pedagogů se účastnila výzkumu (ženy, muži, který vzdělávací stupeň ?
2. Proč jste usoudila, že těmto skupinám nehrozí syndrom vyhoření?
3. Rehabilitační pracovníci byli fyzioterapeuti nebo všeobecné sestry na rehabilitačním oddělení nebo ambulanci ?

8. Bakalářskou práci klasifikuji **dobře**.

Jaroslava Pečenková
Oddělení ošetrovatelství
Ústav sociálního lékařství
Lékařská fakulta UK v Hradci Králové